

NORRELIUS, ANDREAS, AKADEMISKA TRYCKERIET

Någre utvalde bevis, tagne utur Sohar, som är judarnes äldsta och värdesta utläggning öfver Mosis böcker, at deras förfäder, som fordom lefde under Gamla testamentets tid, haft samma lära och tro om de

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

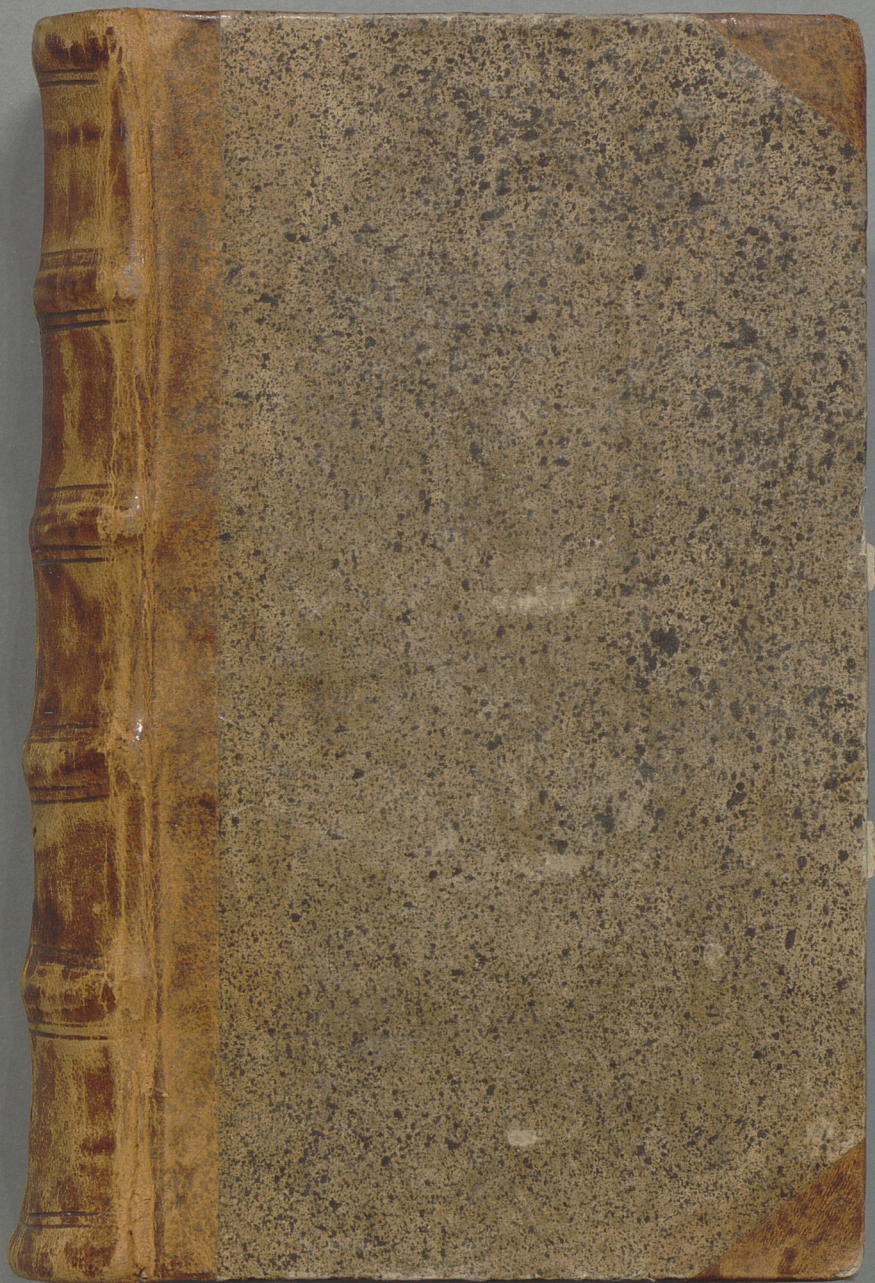
- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

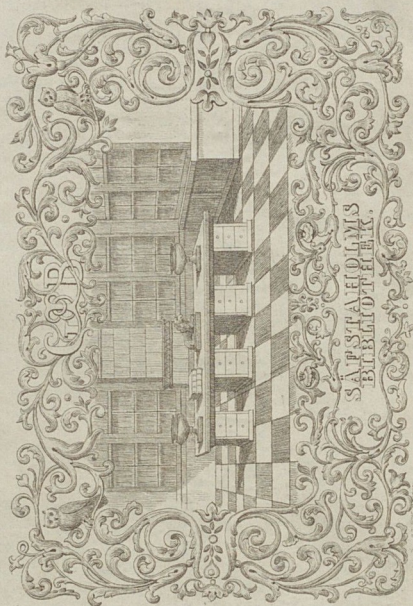
Kungl. Biblioteket
STOCKHOLM

Rel. vet.

Jud

1700-1829

Henri Derselius
vys. 1750.

Page 1433

Orary 4 26 5

11/91

Ad.

1. Kochs Schrift - Inllan vom Messia in
den Psalmen, Hiob und Mose
2. Owmanni Lotio manuum Judaic
usitata.
3. Rabbi Samuelis Tractatus, indicans
errorem Judaorum &c. Lat.
4. Norrelii Vitae videri & Brevi videri
Iohar. &c.
5. Zeltneri Adolescentia Reip. Israëlitica.

NORRELIUS, A.,

Några utvalde bevis...

1747.

(Övriga här bunda arbeten äro äro
belagisande.)

Kungl
ST

Q

170

5

A. O.

Pröfver ål ting, och behåller det godt år.

1. *Theſſal. V. 21.*

N Å G R E

UTVALDE BEVIS,

Tagne utur SOHAR, ſom är Judarnes äldſta och värdeſta Utlågning öfver Moſis Böcker, at deras Förfäder, ſom fordom lefde under Gamla Testamentets tid, haft ſamma LÅRA och TRO om det GUDDOMELIGA VÅSENDET: om MESSIA, eller JESU CHRISTO: och hans MEDLARE-ÅMBETE, ſom vi Chriſtne det nu hafve.

Man kan ock utaf de ſamma förſtå och begripa, huru nyttig benämde Bok är och i ſynnerhet, hvad gagn och uplyſning de af RABBI JOHAN KEMPER utur den anförde hufvudkål, tillika med hans vid dem gjorde Erindringar, ſkulle i Chriſtneheten, ſå väl ſom Judendomen ſkaffa, om de i dagsljuset komme.

Til almån Uplyſning om Gamla Cabbala, at den innehåller den Låran, hvilken Judarne af ſina Förfäders oförkränkta Gamla Synagoga undfådt hafva; äro deſſe Bevis på vårt modersmål öfverſatte och förklarade

af

ANDREA NORRELIO,

UPSALA 1747.

A. O.
Pröfver så ting och behåller det godt år.
I Thobit N. ar.

UTVALDE BEVIS

Älskade mitt sönder, kom till Judarnes
Hälsa och världens Ljäsning öfver Mo-

טורה שהאדם הסר בעולם הזה הכל
לפני תורתו של משה:

Doctrina, quam homo in hoc seculo discit,
vanitas est respectu Doctrinae Messiae.

Medrasch Kabelet

Fol. 265. 3.

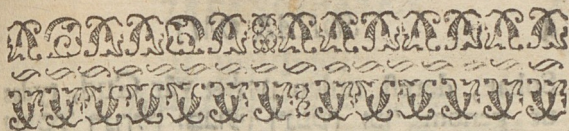
Ut de Pictore, Sculptore, Fictore, ni-
si Artifex judicare: ita nisi Sapiens non
potest perspicere Sapientem.

Plin. Lib. I. Ep. X.

Thobit
den innehåller den Läsning, hvilken Judarnes
är deras Författare och Thobit's Gamla Syn-
godt undlade på, för hessa Bevis på
vår moderns öfversättning och
förläsnings

ANDREA NORRELLIO

UPSALA 1747

I. BEVISET

Af Sohar 8toer 5. Mosi bok och 507. bladet,
edit. Lublin. 1643. fol. dereft R. Aba vid
orden: אֵלֶיךָ נִשְׂאתִי אֶחָד עֵינַי הַיּוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם
Pf. CXXIII. 1. sig jäledes ytrar.

הַיּוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם הַיּוֹשֵׁב מִבְּנֵי
לִי אֵלֹהִים אֲדֹמִינָא מֵאַן רַבְעֵי לְעֵלְמָא
קַמְוָה מַלְכָא קַדִּישָׁא בְּעֵי לְמַבְנֵי
מַעֲמִיקְתָּא רַכּוּלָא לְאַרְק' בְּרַכָּאָה
D. å. לתתא.

Jag lyfter min ögon up til dig, tu som sitter i himmelen. Så har vår uttålkare gifvit befagde vers, och åfven så den Chaldaiske, Grækiske, Spaniske och Latiniske. Men benämde Rabbi gifver i den et annat ljus, i ty han tager uti det heliga språkets ordafåt **בְּשָׁמַיִם הַיּוֹשֵׁב** hvilket heter om flera och betyder: som boen, eller sitten i himmelen, och säger: det borde ju i des ställe stå om en **הַיּוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם** som bor, eller sitter i himmelen? Men säger han, man har tilförene lärdt, at den som vil utgjuta sina böner för den Heliga Konungen, han måste af sjelfva djupheten bedia, at få välfignelser. Hvad här förstås genom djuphet, ses af 126. bladet i

4
 Sohar, dereft orden **וְהָיָה** vår Gud, tydas
 ut genom **מִיָּתָר דְּנַחֲלִין וּמְבוּעֵין דְּנַפְקִין וְכוּ'**
 et djup utur hvilket al välfignesses strö-
 mar och kjällor til al ting flyta; och det
 djupet är den Treenige Guden. Sådant
 djup förstås genom **בְּשֵׁמִי** som boen
 eller sitten i himmelen, och genom **וְהָיָה**
 vår Gud. Men hvarföre brukar han ordet
אֲרַמְיָהוּ Djup? För samma ordfak som Pau-
 lus Rom. XI. 33. brukar ordet **βάθος** uti
ὁ βάθος πλοῦτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως
Θεοῦ. O hvilken djuphet af den rikedom
 som är både i Guds visdom och kundskap,
 näml. som Paulus, då han icke kunde begri-
 pa och uttala Guds visdoms och kundskaps
 rikedomar, utan stadnade deruti, at han kal-
 lade dem djuphet; älsfä ock R. Aba, när
 han ej kunde begripa och utlåya den hem-
 lighet som han såg uti orden **בְּשֵׁמִי**
 kallar han dem djuphet, läggandes dertil,
 at en åkallare, skal den djupheten anropa
 om välfignelser. Hade K. Davids ord flutit
 så: Til dig som sitter i himmelen; hade den-
 ne Rabbinen icke talt om någon djuphet,
 utan gådt detta rummet förbi. Och hade
 uttolkarena lagdt ögonen vål til och rät
 sedt uppå detta ordalaget; hade den Sven-
 ske gifvit det så: Jag lyfter min ögon up
 til dig, J som besittin himmelen: och de
 andre på sina språk äfvenlunda; och så ha-
 de låsaren förmärkt, at flere än en, är uti
 det Guddomeliga väsendet, hvilket K. Da-
 vid trodt, och denne R. Aba af hans ord
 lärdt, som i detta Sohariska utdraget finnes.

II. BEVISET

Af 79. bladet i Sohar öfver 1. Mosis bok.

אמר ר' יוסי האי דנתיב אשר לו
אלקים קרובים אליו. קרוב מיבני
ליה. אלא אלקים עילאה אלקים
דפחד יצחק. אלקים בתראה
ובגין כך קרובים:

D. å.

R. Jose frågade hvarföre står i texten *Deut. IV: 7.* אלהים קרובים Gudarne nalkas, efter der hade bordt stå:

קרוב אלהים Gud nalkas? svarade sjelft. Derföre at der forstås Gud den Högste, Ifacs frucktans Gud och Gud den sidste.

Om uttolckarene haft detta rummet för ögon då de öfversatte besagde 7. vers i 5. Mosis bok, hade de hittat på rätta meningen. Men de gå långt ifrån. Ty så har den Svenska: Hvad folck är så hårligit, hvilko Gudarne så nalkas, såsom HERren vår Gud, så ofta, som vi åkalle honom? Latinske: *Quæ est enim alia gens tam grandis, quæ habeat deos appropinquantès sibi, sicut Deus noster adest cunctis obsecrationibus nostris?* Spanske: *Que qual gente grande, que a él dioses çercanos a el: como A. nostre Dio en todo nostro llamar a el?* och flere; lika som Gud och afgudarne här stältes emot
hvar-

hvarannan, och meningen vore: Hvad folk är i verlden så lyckeligit, at deras gudar så höra dem uti deras böner, som HERRen vår Gud hörer os, så ofta vi åkalle honom? Ingalunda så; utan som bemålte Rabbi Jose den gifver til förstå, nämligen, at Gudarne, det är, den Treenige Guden, icke är så gunstig och benågen at höra annat folks böner i verlden, som Israëlitiska församlingens. Sin tro at Tre åro uti Guddomen, uppenbarar han der igenom, at han säger, det genom אלהים קרובים förstås Gud den högste, Ifacs fruchtans Gud och Gud den sidste, hvilka Tre, han litet bättre ned på samma blad, betygar vara Et. At veta hvadan han tagit אלהים דבחר יצחק Ifacs fruchtans Gud, är nödigt läsa 42. versen i 1. Mosis boks 31. cap. och 8. Capitlets 13. vers i Esaia.

III. BEVISET

Af 317. bladet i Sohar öfver 3. Mosis bok.

תא חזי רזא דמלה שלשה דרגין
אינון וכל דרגא ודרגא בלחודוי
ו'אעג רכל' חד ומתקשר בחד ולא
מתפרד דא מן דא

ובאוהו עמוד

ואילין אינון ג' דרגין דאקרוין
בשמהן דדינא וכלא מתקשר חד
בחד בלא פרודא;

D. å.

Kom

Kom och se denna hemligheten. Det äro Tre Grader. Hvar Grad för sig, är selfständig, fast de alle äro Et, och uti Et så tillsamman, at de aldrig skiljas från hvarannan.

På samma blad.

De Tre Graderne kallas דִּינָא Råd, och äro ouplösligen sammanbundne med hvar andra.

Här har man gamla Judiska församlingens tros bekännelse om Gud, at han är envalduger i Guddomi och Trefaldugr at manni, som vår VestGötha lag detta höga ärendet på et ställe utnämner. Om anförda Sohariska rummen, utlåter sig sålunda framledne Christna Juden vid Upsala Academien, R. Joh. Kemper uti sin utläggning öfver dem: וְאֵינִי יוֹדֵעַ אִם הַמְצָא יִמְצָא בֵּן הַכֹּהֵן הַמְשֻׁחִים מִי שִׁוְכֵל לִכְרֹךְ וּלְפָרֵט בְּשַׁפְתָּיו עֵיקַר הַזֶּה בְּדַבְרִים יוֹתֵר בְּרוּרֵי סְאֵלָה: Jag vet ej om du bland de lärda Christna, kan någon finna, som med sin mun tydeligare och redigare uttrycker denna Artikelen. Och när jag uptäcker at genom דִּינָא Råd, betecknas, at Tre äro i det guddomeliga Rådet, äfven som tre domhafvande sutto uti det minsta Rådhuset hos Judarne; kan jag af Athanasii Symbolo anføra: Vi dyrkom en enlig Gud i tre personer och tre personer i en enig Guddom; och der vid säja, det jag icke vet, hvilkendera tydeligare å daga gifvit Artikelen som Gud och Treenigheten, antingen Sohar, eller bemålte Symbolum.

lum. Är en hiertans tröst och styrka för vår tro, at se huru vår och gamla Judiska församlingen öfverens stämma i en så vigtig och dyr Trosartikel, hvilken de senare tidars Judar emotsåja, nekandes Treenigheten.

IV. BEVISET

Af 307. bladet i Sohar öfver 3. Mosis bok.

תְּרִין אֵינֹן וְחֶדָּא אֲשֶׁתֶּתֶף בְּהוּ
 וְאֵינֹן תְּלִתָּא וְכִרְ הוּוּ תְּלִתָּא אֵינֹן
 חַד . אִמְרֵ לֹן אֵילִין תְּרִין שְׂמַחֵן
 דְּשִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל דְּאֵינֹן יְהוּדָּהּ יְהוּהּ
 אֵלְדֵינוּ אֲשֶׁתֶּתֶף בְּהוּ וְאִיהוּ חוּתְמָא
 דְּנֹשְׁפִנְקָא אִמְתָּ וְכִךְ מִתְּחַבְּרֵן כְּחֶדָּא
 אֵינֹן חַד בִּיחֹדָּא חֶדָּא :
 D. ā.

De äro Två och En har sig med dem sammanfogat, så at de äro Tre. Men fast de äro Tre; äro de doch Et. Han sade; Två af dem hafva namnet Jehova, Jehova, af **שמע ישראל** och til dem har **אלדינו** sig fogat. Pregeln uti signetet, är **אמת** sanning. När de äro tilhopa såsom Et, då äro de en enda Enhet.

De främste 12. orden i detta Beviset, har R. Nehemia Chia Chion, om hvilken vid

vid slutet af denna skrift något talas, an-
fördt i XXVIII. capitlet af sin bok ען לאלהים
af Psalmen LXII. 12. så kallad, och vid dem
fig således ytrat: הרי דאי לא הוּו תלתא לא הוּו
חד Märk: om de icke voro Tre, voro de
icke eller Et. I samma capitel under titeln
בית קדש קדשים på 82. bladet och andra
sidan, skrifver han sålunda: דע כי עקר האמונה
הוא לידע ולהאמין שהם תלת קשרי דמהימנותא
שלימתא ותלתיהון אינון חד. . . והשנים שהם
מלכא קדיש' ושכינתיה הם התפשטות סן האתר
שהוא עתיקא קדישא דכל קדישא ובהיותם
Du שלשה צריך דבר אחר שמיחד אותם:
måste veta, trones grund vara, at man vet
och tror, det en fullkommen tro hårrörer
af Trenne, och at de Tre åro Et - - - utaf
den ene, som år עתיקא קדישא דכל קדישא
den Gamle alraheligaste, utgå קדישא den
Helige Konungen och ושכינתיה den vid Ho-
nom år. Och emedan de åro Tre, måste
något vara som dem enar. näml. Guddomen.

Här ser man äfven med innerlig fågnad
huru Gamla och Nya Testamentets Förfam-
lingar ståmma öfverens i deras tros bekän-
nelse om Guddomeliga väsendet. När man
sådana rum af Sohar anförer mot dessa ti-
ders Judar, hvilke inständigt neka Gud va-
ra Treeniger, hafva de intet at svara. Ty
Sohar hålla de uti en sådan vördnad, at de
kyssa honom hvar gång de tagan, eller sät-
tan

tan från sig. Det har jag flere gånger i Amsterdam hos Portugiser Judarna sedt.

Genom orden: Pregeln uti signetet, är אמת fanning, bekräftas och bestyrkes det sägt är, lika som man med sin signetsring bekräftar och stadfästas hvad man förskrifvit sig til och lofvat. Sjelfva ordet אמת betyder här det samma som vårt: Det är visserliga sandt; och är det samma, som ordet אמן Amen, med hvilket vi alla våra böner flute, och i almänna Gudstiensten, äfven som uti första församlingens tid skedd, I. Cor. XIV. 16. ände det lof och tack-sägelse, som för altaret sjunges.

V. BEVISET

Af 446. bladet i Sohar öfver 2. Mosi bok, hvilket viser, at gamle Judarne trodt, det Gud blifvit människja, och vandrat bland människjor här på Jorden.

אמר ר' שמעון כמה הוכו קב"ה
לנסת ישראל ומסגיאן דרחימא
דוחים ליה שני עוברוי ממה דהוא
עבד וא'ע'ג' דלא אורחוי במיכלא
ומשתייא בגין רחימותה אכיל ושתה
הואיל ואתי לגבה עבד רעותא.
כלה עיילת לחופה ובעית למיכלי
לית דין דייכול חתנה בהרה : D. a.
R. Si-

R. Simeon sade: Med hvad stor kärlek har den Helige Vålsignade Guden omfattat Israëls församling! För sin myckna barmhärtighet skuld för henne, hafver han åndradt sina gärningar från dem han för gjorde; och ehuruval det icke är hans ägenskap at äta och dricka; hafver han dock af barmhärtighet ätit och druckit. Ty sedan han kommit til henne, hafver han ock gjordt henne til viljes. När nu bruden träder under sin brudhimmel, och vil få sig mat: är ju rått, at ock Brudgummen åter tillika med:

Hvad talas här annat, än at Christus räknade icke för rof Gudi jemlik vara, utan förnedrade sig sielf, tagande på sig en tjennares skippelse och vart lika som en annor människja och i åthåfvor funnen som en människja. Philipp. II. 6. 7. Och hvad förstår annat Juden Philo p. m. 407. genom orden: *παλαιὸς μὲν ἔν ἀδεταὶ λόγος, ὅτι τὸ θεῖον ἀνθρώποις εἰκαζόμενον ἀλλοδαποῖς, περινοσεῖ τὰς πόλεις ἐν κίκλῳ, κτλ.* Et gammalt tal omföres, at det som är Gud, går omkring i de omliggande städerne uti människjo gestalt och skippelse. Philo lefde då den rena gamla läran och tron i Judiska kyrkan var förfallen til bilårer och väntro, och fördenskuld fåger han icke som Paulus, I. Tim. III. 16. hvilken ock var en Jude, Gud är uppenbar vorden i köttet: utan at et gammalt tal och rykte gådt der om.

Hvad

Hvad som Philo här säger, at et sådant rykte om Gud, länge gådt; styrker äfven vår tro om Gud, at han är uppenbar vorden i köttet.

Öfver Brudgummen och Bruden, som här och på många andra ställen omtalas; har Konung David skrifvit en hårlig brudvisa, hvilken finnes N:o XLV. ibland hans Psalmer. Det samma har ock hans Son Konung Salomo gjordt och kallas Høga Visan.

VI. BEVISET

Af 436. bladet i Sohar öfver i Mosis bok, at Gud uppenbarad i köttet, har frälst världen.

רְאֵלֵעֶזֶר פֶּתַח חַי יְהוּה וּבְרוּךְ
צוּרֵי וַיְרוּם אֱלֹדֵי יִשְׁעֵי הָאֵל קָרָא
אֵת לֹאסְתַּכְלָא בֵּיה חַי יְהוּה דָּא חַי
צְדִיקָא יְסוּדָא דְעֻלְמָא דְאַקְרִי חַי
עֻלְמִין. וּבְרוּךְ צוּרֵי דָּא הוּא דְכְתִיב
כְּרוּךְ יְהוּה צוּרֵי וְדָא עֻלְמָא דְאַתְקִיִּים
עֲלֵיה צְדִיקָא :

R. Eleeser öppnade sin mun med *Psalms*. XVIII. 47. HERren lefver, och lofvad vare min tröst. Denna versen måste man betrakta. Genom **חַי יְהוּה** HERren lefver, förstås den Rätfärdige lefver, som är grun-

grunden til verdens salighet, hvilken ock eljest kallas verdens lif. כרוך צורי
 lotvad vare min klippa. Denne Klippan
 är, om hvilken står skrifvit Ps. CXLIV. 1.
 Lofvad vare Jehova min klippa. Och
 för denna Rätfärdigas skuld, står världen.

Här hafvom vi en gammal, lärde och
 orthodox Rabbins, nämligen den lärde och
 nåst framför denna talande, R. Simeonis son,
 hvilken lærer at David genom יהוה och צורי
 förstår den som är verdens Lif, och för
 hvilkens skuld världen står. Den samme är
 Gud, ty han kallas här Jehova. Den sam-
 me är ock människja; ty han kallas här
 den Rätfärdige, och den samme är verlden
 nes Frälsare, emedan han här kallas verlden
 nes Lif, och salighetens grund, för hvil-
 kens skuld världen står.

VII. BEVISET

Af 425. bladet i Sobar öfver 2. Mosis bok, huru
 Gud hafver frälst verlden.

בשעתא דבעי קב"ה לכפרא חובי
 רעלמא אלקי בררוע' דילהון ואסי
 לכולין מתל לאסי דאלקי לררועא
 לשויבא לכל שויפין כמה דכתוב והוא
 מחולל מפשעינו וכו'

Då den Helige Vålsignade Gu-
 den ville försona verdens synder,
 lärade

lårade han sin arm, och helade dem alla, li-
ka som en läkare, hvilken slår up ådren på
armen; på det alle de andre ådrorne måge
finna bot. Och så är det skrifvit *Es. LIII 5.*
Han är fargad för våra missgerningar
skuld.

Orden: lårade han sin arm, åro mör-
ke, men deras mörker svinner straxt som
man vet at Messias förstås genom: fargad
för våra missgerningar skuld, hvilken *Es.*
LXII. 8. kallas Guds Högra Hand och
macks Arm. Altså ses huru Gud frålt
verlden, nämligen genom sådant lidande,
som beskrifves uti *Es. LIII. cap.* hvilket Mes-
sias utstådt hafver. Denne Messias kallas i
Sohar עמודא דאמציותא Medel Stoden, בן
Sonen, יהוה יהוה Jehova, שר שלום Fridförste,
צדיקא יסודא רעלמא Den Råtfårdige, som
år verldenes grund och lif, och jämvål för
Medlare-åmbetet skuld, מטטרון Metatron,
som år brutin Latin af Mediator, och be-
tyder Medlare. Om honom står i Sohar på
det 103. bladet, at han kallas יהוה יד Guds
Hand, som friar människjorna från domen,
då de omvånda sig och göra båtning.

Desse låra för denna gången vara nog
utaf, at visa hvad hårlig bok SOHAR år,
och hvad gagn vår Christeliga låra och tro
hade, om de förnåmste styckerne af honom
blefvo ötverfatte på et bekant språk.

Förträffelig märkvårdigt år, at en af de
fårdaste Rabbinerne i Judiska samhället i Je-
ruså

rusalem, vid namn Nehemias Chia Chijon, hvilken af benämde församling til Europa afsfardader var til at, efter som hvart tredje år vant år, förse henne med underhåld af sina hår boende medbröder; under samma ärende och resa, lät han uti Berlin 1713. in 4:to utgå en bok under tituln עון לאלהים uti hvilken han genom många utdrag utur Sohar, öfverbefiser sina Religions Bröder, at i Guddomliga väsendet äro trenne fielfständige Personer. När de fingo uti denna boken; blefvo de så förbitrade, at de låto kasta så många exemplar, som de fingo uti, på elden, och der til med genom bref til de orter, som han skulle vandra igenom; sökte bringa honom om lifvet: men han kom dock vål undan. Här jämte förtjenar också berättas, det benämde Jerusalemiske Rabbi, til bevisning af berörde viktiga Tros-Artikel, betjent sig af samma Sohariiska rum och ställen, som R. Kemper i sin סקל יקב om samma Artikel: äfven ock at Rabbi Leon Perez, en ganska lärdd man i Portugisiska Academien i Amsterdam, med hvilken jag år 1719. gick igenom hela R. Kempers Makkal Jacob, tilstod, at alle deruti af Sohar anförde rum, voro af honom i sin sanskyldiga mening andragne.

Af dessa tvänne, i sielfva Judendomen födde, upfödde och dödde Lärda Rabbiners vitnesbörder, kunne vi vara förfäkrade, både om Sohars auctoritet och myndighet, såsom ock om R. Kempers Sohariiska Arbetets

riktig-

16 SOH. OM MESSIA OCH ÅTERLÖSN.

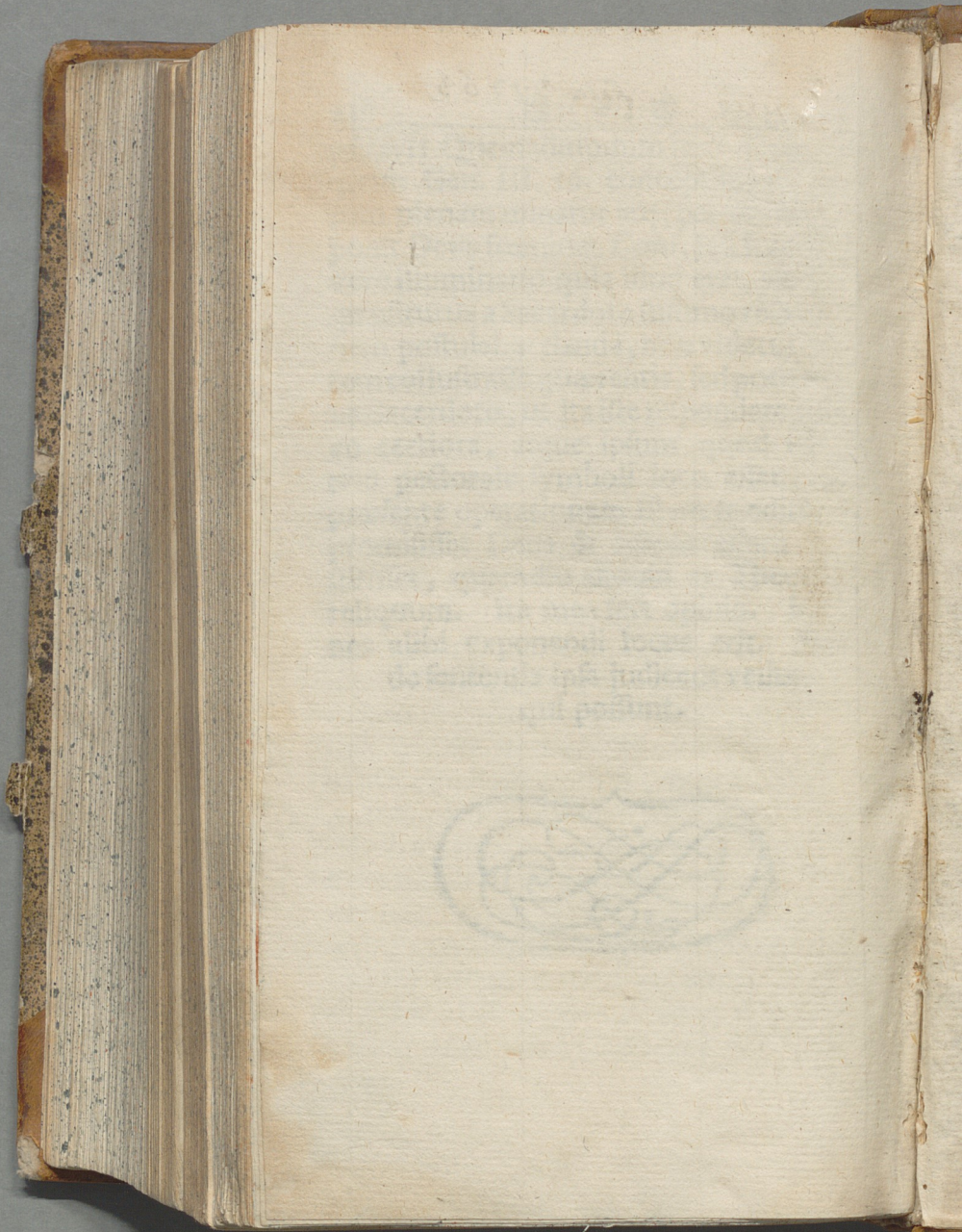
riktighet, och det så mycket mera, som denne til tiden och orten, fjärran från dem skilder var.

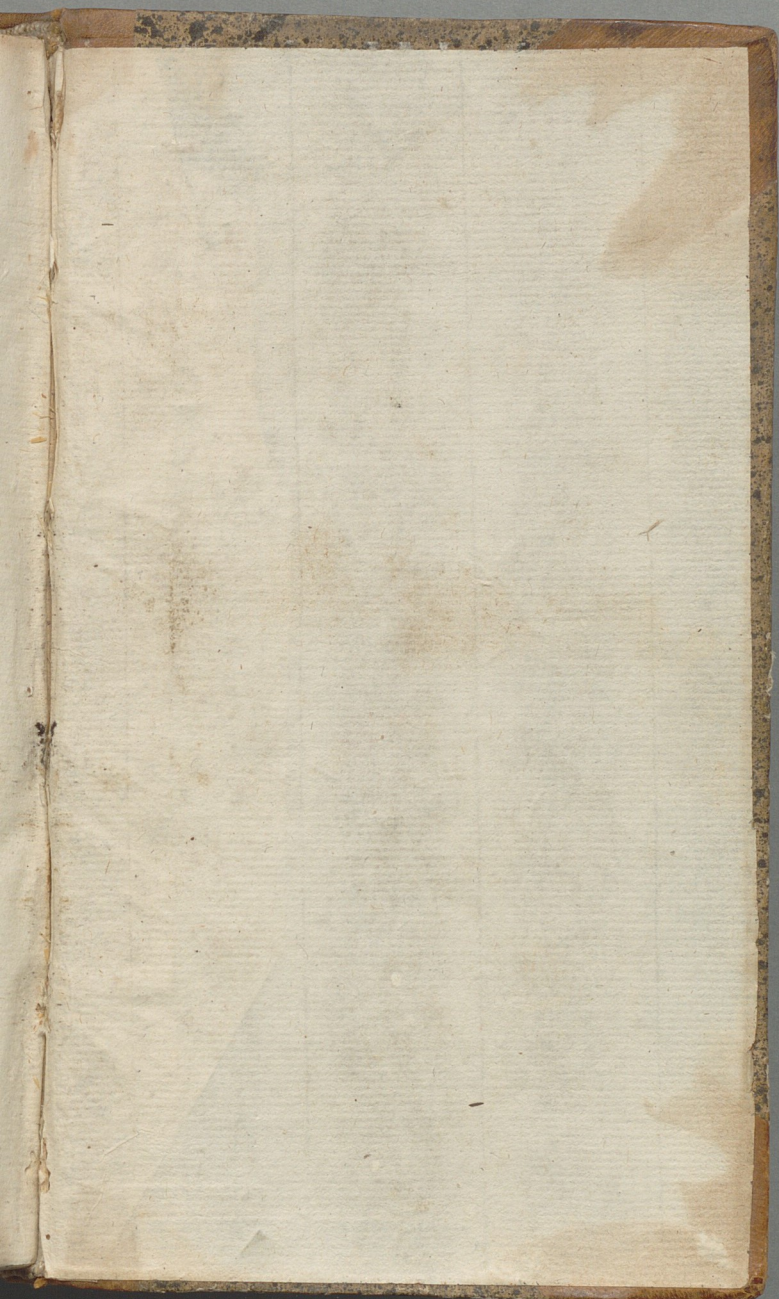
Man kunde här vid foga ordfaken, hvarföre Judarne icke ville erkänna den läran om Treeniga Guden, som af Sohar tagen var, och jämväl en berättelse om R. Nehemia, huru han åren 1714. och 1715. af dem genom hårda skrifter blifvit angripen, samt huru han dem genom Tractaterne *נחש צבי / הדג צבי / ספר העצמות / שלהבת יה / נחשת* besvarat och vederlagdt; men emedan sådant arbete fordrar mera tid och vidlyftighet; Ty lemnas det med mera, til des Himmelen gifver dag til bätre vilkor och ledighet.

Satis firmum testimonium est ad probandam veritatem, quod ab ipsis perhibetur inimicis.

L. Cœl. Laëtantius de Vera Sapientia Lib. IV. C. XII.

www.books2ebooks.eu